

Neviim (prophètes) - Judges

Chapter 18

- 18,1 בימים ההם, אין מלך בישראל; ובימים ההם, שבט הדני מבקש-לו ונחלה לשבת--כי לא-נפלה לו עד-היום ההוא בתוך-שבטי ישראל, בנחלה. {פ}
- 18,2 וישלחו בני-דן ממשפחתם משה אגשים מקצותם אגשים בני-חיל מצרעה ומאשתאל, לבגל את-הארץ ולסקרה, ויאמרו אלהם, לכו חקרו את-הארץ; ויבאו הר-אפרים עד-בית מיכה, וילינו שם.
- 18,3 המה, עם-בית מיכה, והמה הכירו, את-קול הנער הלוי; ויסורו שם, ויאמרו לו מי-הביאך הלים, ומה-אתה עשה בזה, ומה-לך פה.
- 18,4 ויאמר אלהם--בזה וכה, עשה לי מיכה; וישכרני, ואהי-לו לכהן.
- 18,5 ויאמרו לו, שאל-נא באלהים; ונדעה--התצלם דרכנו, אשר אנוהו הלכים עליה.
- 18,6 ויאמר להם הכהן, לכו לשלום; נכח יתה, דרככם אשר תלכו-בה. {פ}
- 18,7 וילכו חמשת האגשים, ויבאו לישה; ויראו את-העם אשר-בקרבה וישבת-לבטח כמשפט צדנים שקט ובטח, ואין-מכלים דבר בארץ יורש עצר, ורחוקים המה מצידנים, ודבר אין-להם עם-אדם.
- 18,8 ויבאו, אל-אחיהם, צרעה, ואשתאל; ויאמרו להם אחיהם, מה אתם.
- 18,9 ויאמרו, קומה ונעלה עליהם, כי נאינו את-הארץ, והנה טובה מאד; ואתם מחשים--אל-תעצלו, ללכת לבא לרשת את-הארץ.
- 18,10 כבאכם תבאו אל-עם בטח, והארץ נחבת ימים--כי-נתנה אלהים, בידכם: מקום אשר אין-שם מחסור, כל-דבר אשר בארץ.
- 18,11 ויסעו משם ממשפחת הדני, מצרעה ומאשתאל, שש-מאות איש, חגור כלי מלחמה.
- 18,12 ויעלו, ויחנו בקיט יערים--ביהודה; על-כן קראו למקום ההוא מסנה-דן, עד היום הזה--הנה, אחרי קיט יערים.
- 18,13 ויעברו משם, הר-אפרים; ויבאו, עד-בית מיכה.
- 18,14 ויענו חמשת האגשים, ההלכים לבגל את-הארץ ליש, ויאמרו אל-אחיהם, הידעתם כי יש בביתים האלה אפוד ותכפים ופסל ומסכה; ועתה, דעו מה-תעשו.
- 18,15 ויסורו שמה, ויבאו אל-בית-הנער הלוי בית מיכה; וישאלו-לו, לשלום.
- 18,16 ושש-מאות איש, חגורים כלי מלחמתם, נצבים, פתח השער--אשר, מבני-דן.
- 18,17 ויעלו חמשת האגשים, ההלכים לבגל את-הארץ--באו שמה, לקחו את-הפסל ואת-האפוד ואת-התכפים ואת-המסכה; והכהן, נצב פתח השער, ושש-מאות האיש, החגור כלי המלחמה.
- 18,18 ואלה, באו בית מיכה, ויקחו את-פסל האפוד, ואת-התכפים ואת-המסכה; ויאמר אליהם הכהן, מה אתם עשים.
- 18,19 ויאמרו לו החרש שים-ידך על-פיני, ולך עמנו, והיה לנו, לאב ולכהן: הטוב היותר כהן, לבית איש אחד, או היותר כהן, לשבט ולמשפחה בישראל.
- 18,20 וייטב, לב הכהן, ויקח את-האפוד, ואת-התכפים ואת-הפסל; ויבא, בקרב העם.
- 18,21 ויפנו, וילכו; וישימו את-הטף ואת-המקנה, ואת-הכבוד--לפניהם.
- 18,22 המה הרחיקו, מבית מיכה; והאגשים, אשר בביתים אשר עם-בית מיכה, נזעקו, וידביקו את-בני-דן.
- 18,23 ויקראו, אל-בני-דן, ויסבו, פניהם; ויאמרו למיכה, מה-לך כי נזעקת.
- 18,24 ויאמר את-אלהי אשר-עשיתי לקחתם ואת-הכהן, ותלכו--ומה-לי עוד; ומה-זה תאמרו אלי, מה-לך.
- 18,25 ויאמרו אליו בני-דן, אל-תשמע קולך עמנו--פן-יפגעו בכם, אגשים מרי גפש, ואספתה בפשן, וגפש ביתך.
- 18,26 וילכו בני-דן, לדרכם; וירא מיכה, כי-תזקים המה ממנו, ויפן, וישב אל-ביתו.

- 18,27 והמה לקחו את אשר-עשה מיכה, ואת-הכהן אשר היה-לו, ויבאו על-ליש על-עם שקט ובטח, ויפו אותם לפי-תָּרַב; ואת-העיר, שָׂרְפוּ בָאֵשׁ.
- 18,28 ואין מציל כי רחוקה-היא מצידון, ודבר אין-להם עם-אדם, והיא, בעמק אשר לבית-רחוב; ויבנו את-העיר, וישבו בה.
- 18,29 ויקראו שם-העיר, דן, בשם דן אביהם, אשר יולד לישׂרָאֵל; ואולם ליש שם-העיר, לראשנה.
- 18,30 ויקימו להם בני-דן, את-הפֶּסֶל; ויהונתן בן-גרשם בן-מנשה הוא ויבניו, היו כהנים לשבט הדני, עד-יום, גלות הארץ.
- 18,31 וישימו להם, את-פֶּסֶל מיכה אשר עשה, כל-ימי היות בית-האֱלֹהִים, בשלה. {פ}